

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 14 grudnia 2023 r.

DIH-2.707.41.2023.CS

DECYZJA DIH-2 NR 44/2023

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 oraz poz. 803, dalej zwanej: Kpa), w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2023 r. poz. 846 ora poz. 1681, dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 oraz z 2023 r. poz. 877, dalej zwanej: ustawą o Inspekcji Handlowej)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 30 października 2023 r. złożonego przez Pana Kazimierza Jaroszewicza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ARTMOT” Kazimierz Jaroszewicz w Okalińcu (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 października 2023 r. POK nr 169/2023 nakładającej na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty 2 541,00 zł (słownie: dwa tysiące pięćset czterdzieści jeden złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa ciekłego (oleju napędowego)

utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

W trakcie kontroli przeprowadzonej 29 czerwca 2023 r. na stacji paliw należącej do ww. Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego

Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 7151 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1005/23/8147 i próbkę kontrolną numer 5003/23/8147 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 00003692. Kontrolę przeprowadzono w obecności pracownika stacji paliw – osoby czynnej w lokalu.

W związku z nieobecnością w trakcie kontroli osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy, przy piśmie z 3 lipca 2023 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Stronie dokumenty kontroli w postaci upoważnienia do kontroli, protokołu kontroli oraz protokołu pobrania próbek paliw.

Następnie inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali 29 czerwca 2023 r. próbkę oleju napędowego nr 1005/23/8147 i próbkę kontrolną nr 5003/23/8147 do akredytowanego, niezależnego Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia próbki do badania nr 234/PP/2023.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 850/PP/2023) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1005/23/8147), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 obowiązującego w dniu kontroli rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1314), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 14,3 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 10 lipca 2023 r., inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Przedsiębiorcę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 29 czerwca 2023 r. o numerze 1005/23/8147, przekazali protokół z badań nr 850/PP/2023 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 5003/23/8147, pobranej w toku kontroli 29 czerwca 2023 r.

Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i pismem z 12 lipca 2023 r. wniosła o zbadanie próbki kontrolnej nr 5003/23/8147.

Pismem z 14 lipca 2023 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Przedsiębiorcę o konieczności wpłaty zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej (nr 5003/23/8147, pobranej w toku kontroli 29 czerwca 2023 r.) i wysokości tej zaliczki.

W piśmie z 25 lipca 2023 r. Strona poinformowała o Swojej rezygnacji z badania próbki kontrolnej nr 5003/23/8147 i podniosła zarzuty dotyczące sposobu pobierania próbek w toku kontroli 29 czerwca 2023 r.

Pismem z 31 lipca 2023 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Stronę, iż na skutek rezygnacji z badania próbki kontrolnej nr 5003/23/8147, pobranej w toku kontroli 29 czerwca 2023 r., wynik badania próbki nr 1005/23/8147, stał się ostateczny. Jednocześnie Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustosunkował się do zarzutów Przedsiębiorcy dotyczących sposobu pobierania próbek, uznając że próbki pobrano zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1035).

Pismem z 3 października 2023 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa ciekłego, przeznaczonej do badań, na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W treści pisma poinformowano Stronę, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 9 października 2023 r. stwierdziła, iż paliwo kupuje od dostawcy i posługuje się świadectwami jakości dostawcy. Ponadto ponowiła zarzut niewłaściwego pobrania próbek w toku kontroli 29 czerwca 2023 r.

Decyzją z 23 października 2023 r. POK nr 169/2023, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty 2 541,00 zł (słownie: dwa tysiące pięćset czterdzieści jeden złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa ciekłego (oleju napędowego).

Pismem z 30 października 2023 r., Przedsiębiorca wniósł odwołanie od decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 października 2023 r. POK nr 169/2023 prosząc o cyt. jej „cofnięcie”. Zdaniem Strony badania prowadzone przez Inspekcję Handlową są opłacane z budżetu, na co firmy prowadzące sprzedaż paliw płacą podatki. Przedsiębiorca wyraził także zdziwienie różnicą kosztów badań próbki i próbki kontrolnej oraz ponowił zarzut wadliwego poboru próbek do badań. Ponadto Strona stwierdziła, że poniosła straty z tytułu braku możliwości sprzedaży paliwa, które zostało zabezpieczone przez Inspekcję Handlową z powodu minimalnego – zdaniem Przedsiębiorcy – przekroczenia parametru stabilność oksydacyjna.

Pismem z 10 listopada 2023 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na stacji paliw należącej do Przedsiębiorcy.

Pismem z 20 listopada 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 1 grudnia 2023 r. podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. Ponadto przesłała protokół z czynności kontrolnych dokonanych przez organy Krajowej Administracji Skarbowej.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także

maszynach nieporuszających się po drogach, a także w rekreacyjnych jednostkach pływających.

Dokonując oceny niniejszej sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, opiera się na zgromadzonych w toku postępowania dowodach. Kluczowymi dowodami są tutaj wyniki badań oleju napędowego, przeprowadzonych przez niezależne i akredytowane Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 850/PP/2023), które wykazały, że oferowany w dniu kontroli tj. 29 czerwca 2023 r. olej napędowy (o numerze próbki 1005/23/8147), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 14,3 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h. W tym miejscu wypada dodać, że Przedsiębiorca zrezygnował z badania próbki kontrolnej nr 5003/23/8147, co spowodowało, że wynik próbki nr 1005/23/8147, stał się wynikiem ostatecznym. W takiej sytuacji zastosowanie ma przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż badania laboratoryjne w sposób jednoznaczny wykazały, iż paliwo pobrane 29 czerwca 2023 r., nie spełniało wymagań jakościowych w zakresie parametru – stabilność oksydacyjna. Zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu, stanowi naruszenie dyspozycji powołanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada

na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. Wydając zatem decyzję z 23 października 2023 r. POK nr 169/2023, Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wypełnił dyspozycję art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do stanowiska Strony zawartego w odwołaniu i piśmie z 1 grudnia 2023 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u Przedsiębiorcy. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej, która prowadzi kontrole. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek kontrolowanego, z której to możliwości Strona nie skorzystała. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. A zatem, w sytuacji, gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, cytowany przepis obliguje wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Obowiązek ten dotyczy każdego przypadku, kiedy badania wykazały niewłaściwą jakość paliwa, niezależnie od ilości naruszonych parametrów i skali tych naruszeń.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji

i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, a po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej jej badanie wykaże, że paliwo spełnia przedmiotowe wymagania, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W niniejszej sprawie, badanie oleju napędowego, tj. próbki nr 1005/23/8147, wykazało jednak jednoznacznie, że nie spełnia on wymagań jakościowych. Mając zatem na względzie stanowisko Strony wyrażone w odwołaniu, należy stwierdzić, że badania laboratoryjne są finansowane z budżetu (koszty ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów), ale jedynie w przypadku, gdy badane paliwo spełnia wymagania jakościowe. Jeżeli takich wymagań nie spełnia, koszty badań ponosi kontrolowany.

Ponadto należy zauważyć, że istota regulacji zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, sprowadza się do tego, że odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy. Tym samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie czy ma się tego świadomość, czy też nie. A zatem Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na Stronę obowiązek uiszczenia kwoty 2 541,00 zł (słownie: dwa tysiące pięćset czterdzieści jeden złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa ciekłego (oleju napędowego).

Odnosząc się do podnoszonej przez Stronę w odwołaniu i piśmie z 1 grudnia 2023 r. kwestii ustalania wysokości należności, którą Przedsiębiorca powinien uiścić, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, iż zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbki, a w przypadku gdy badania próbki wykonano w laboratorium prowadzonym przez Inspekcję Handlową - na podstawie ustaleń kierownika tego laboratorium. W tym miejscu wypada wyjaśnić, że w niniejszym postępowaniu organ I instancji ustalił wysokość należności w oparciu o zestawienie kosztów z 5 lipca 2023 r. nr 30/2023 wydane przez Naczelnika Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o Inspekcji Handlowej - do zakresu działania Prezesa Urzędu należy prowadzenie laboratoriów kontrolno-analitycznych Inspekcji. Z ww. zestawienia wynika, że kwota 2 541,00 zł obejmuje łączny koszt badań 14 parametrów, koszt oceny wyników oraz koszt sporządzenia sprawozdania

z badań. Tym samym ustalenia organu I instancji w zakresie wysokości należności, którą Przedsiębiorca powinien uiścić, były jak najbardziej prawidłowe oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Jeżeli chodzi natomiast o podnoszone przez Stronę różnice w kosztach badań próbki nr 1005/23/8147 i próbki kontrolnej nr 5003/23/8147, pobranych 29 czerwca 2023 r., to wynikają one z liczby badanych parametrów. W przypadku próbki o numerze 1005/23/8147 badano 14 parametrów, których łączny koszt, jak wyjaśniono to już powyżej wyniósł 2 541,00 zł. Natomiast w przypadku próbki kontrolnej o numerze 5003/23/8147 zbadany miał zostać jeden parametr, tj. parametr który nie spełniał wymagań jakościowych, czyli stabilność oksydacyjna (h). W piśmie z 14 lipca 2023 r. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował o wysokości zaliczki na poczet tego badania i wskazał kwotę 676,50 zł. Z oczywistych zatem względów koszt badania pierwszej ze wskazanych próbek był wyższy niż drugiej.

Odnosząc się do podniesionej w odwołaniu kwestii zabezpieczenia oleju napędowego, które nastąpiło postanowieniem Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 lipca 2023 r., należy zauważyć, że zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, wojewódzki inspektor może, w drodze postanowienia, zabezpieczyć produkt w celu ustalenia jego rzeczywistej jakości, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że jakość produktu nie odpowiada jakości deklarowanej przez producenta lub wymaganiom określonym w przepisach odrębnych albo dokumentach normalizacyjnych bądź produkt jest nieprawidłowo oznaczony. Nie ulega wątpliwości, że wynik badania próbki nr 1005/23/8147 wykazał, że oferowany w sprzedaży 29 czerwca 2023 r. olej napędowy, nie spełniał wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna. Jednocześnie w toku kontroli 10 lipca 2023 r. ustalono, że od 29 czerwca 2023 r. na kontrolowaną stację paliw dostarczono nową partię oleju napędowego w ilości 6000 litrów. Z tych też powodów dokonano ponownego poboru próbek, a zarazem ze względu na uzasadnione podejrzenie, że zgromadzone w zbiorniku paliwo może nie spełniać wymagań jakościowych, dokonano jego zabezpieczenia. Dlatego też, działania Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, należy uznać za zgodne z przepisami i zasadne. Ponadto wypada dodać, że po otrzymaniu pozytywnych wyników badania próbki pobranej 10 lipca 2023 r. (protokół z badań nr 904/PP/2023), zabezpieczenie uchylono.

Odnosząc się do zarzutów odwołania i pisma z 1 grudnia 2023 r., dotyczących pobrania próbek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, iż inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw

zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych” oraz postanowieniami normy PN-EN 14275 „Paliwa do pojazdów samochodowych. Ocena jakości benzyny silnikowej i oleju napędowego. Pobieranie próbek z dystrybutorów detalicznych i zakładowych”, w oparciu o którą określono przepisy ww. rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Stosownie do postanowień art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w toku postępowania kontrolnego inspektor pobiera dwie próbki. Cytowany przepis nie pozostawia zatem wątpliwości, iż do badań pobierane są dwie próbki, próbka i próbka kontrolna, co miało miejsce w niniejszej sprawie, w trakcie kontroli 29 czerwca 2023 r. Zgodnie z art. 22 ust. 1 ww. ustawy, inspektor niezwłocznie przekazuje pobrane próbki do akredytowanego laboratorium, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa i jego cech charakterystycznych. Badaniu z urzędu podlega próbka, zaś próbka kontrolna badana jest jedynie na wniosek kontrolowanego Przedsiębiorcy, z której to możliwości Strona nie skorzystała. Przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują brania pod uwagę wyników badań innych próbek niż próbka i próbka kontrolna, pobranych w toku kontroli. Ponadto zgodnie z przepisem art. 16 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kontrolę jakości paliw u Przedsiębiorcy oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek przeprowadza inspektor po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzania kontroli jakości paliw, wydanego przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

Cytowane powyżej przepisy nie pozostawiają wątpliwości zarówno co do sposobu pobierania próbek, ich ilości, jak i trybu postępowania z pobranymi próbkami. Nie ulega także wątpliwości, że pobrania próbek w toku kontroli 29 czerwca 2023 r. dokonano z zachowaniem obowiązujących przepisów i procedur.

Należy także dodać, że z protokołu przyjęcia próbek do badań, tj. protokołu z 29 czerwca 2023 r. nr 234/PP/2023 wynika jednoznacznie, że próbki dostarczono do laboratorium w szczelnych pojemnikach oraz odpowiednio zabezpieczone i zostały one przyjęte do badań bez uwag.

Nie sposób też pominąć faktu, że kontrola w dniu 29 czerwca 2023 r. odbyła się na ogólnodostępnej stacji paliw. Próbki oleju napędowego zostały przez inspektorów reprezentujących Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrane z dystrybutora (odmierzacza), z którego tankują paliwo konsumenci na kontrolowanej

stacji. Istota zaś regulacji zawartych w ustawach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz o Inspekcji Handlowej, ma na celu m.in. ochronę interesu tychże konsumentów. W związku z powyższym należy podkreślić, że o wyborze sposobu poboru próbek każdorazowo rozstrzyga cel ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw określony w art. 3 ust. 1. Skoro paliwa powinny spełniać wymagania jakościowe ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, zatem wymagania stawiane paliwu tankowanemu przez konsumentów, winny dotyczyć właśnie tego paliwa, które jest tankowane przez ostatecznego odbiorcę z dystrybutora. Nie ma bowiem możliwości, aby konsument zatankował paliwo bezpośrednio ze zbiornika, czy też dokonywał jego „przetankowania”, co sugerować ma stanowisko dostawcy paliw. Kierując się ochroną interesów konsumentów za prawidłową należy uznać zasadę, że na stacjach paliw próbki pobierane są z odmierzacza, tak jak to czynią konsumenci. Ponadto, ponieważ zakres kontroli jakości paliw obejmuje również paliwa oferowane w hurtowniach, w obrocie hurtowym zasadne jest pobieranie próbek paliw ze zbiornika, bowiem w tym przypadku to ze zbiornika pobierają paliwo pośrednicy prowadzący np. stacje benzynowe i oferujący je do dalszej sprzedaży. Powyższa zasada została uznana za prawidłową także przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie czemu dał wyraz w uzasadnieniach wyroków z dni: 9.01.2019 r. sygn. VI SA/Wa 1935/18, 13.04.2018 r. sygn. VI SA/Wa 2542/17 oraz z dnia 7.04.2016 r. sygn. VI SA/Wa 2574/15.

Odnosząc się do kwestii samego parametru stabilność oksydacyjna i rzekomego stanowiska dostawcy paliwa, iż parametr ten nie ma wpływu na jakość paliwa i pracę silnika, zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów niedotrzymanie normy dotyczącej stabilności oksydacyjnej może powodować wzrost lepkości oraz powstanie żywic i osadów, które mogą bardzo poważnie zaszkodzić eksploatacji pojazdu, blokując zarówno filtry jak i pozostałe elementy układu paliwowego, a tym samym narazić użytkowników pojazdów na ponoszenie nieuzasadnionych kosztów ich napraw i remontów.

Ponadto Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, iż wyniki kontroli u Przedsiębiorcy, przeprowadzanych przez inne organy, w tym Krajową Administrację Skarbową nie mają żadnego wpływu na obowiązek uiszczenia kwoty 2 541,00 zł, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa ciekłego (oleju napędowego). Obowiązek ten – co wskazano już powyżej – wynika bowiem z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który to przepis stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na

kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2.

Konkludując, należy stwierdzić, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, udokumentowany wynikami badań, wykonanych przez akredytowane i niezależne laboratoria, nie pozostawia wątpliwości, iż oferowany przez Przedsiębiorcę w dniu kontroli olej napędowy, nie spełniał wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna. Zgodnie zatem z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Strona jest zobowiązana do uiszczenia na rachunek Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej kwoty 2 541,00 zł (słownie: dwa tysiące pięćset czterdzieści jeden złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa ciekłego (oleju napędowego).

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 października 2023 r. POK nr 169/2023.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed

wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 1634 oraz poz. 1705); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [XXX]
- 2) Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej